देवातिथिः काण्वः।इन्द्रः, १५-१८ पूषा वा, १९-२१ कुरुङ्गः। प्रगाथः (विषमा बृहती, समा सतोबृहती), २१ पुरउष्णिक् ।

यदिन्द्र प्रागपागुद्ध्यंग्वा हृयसे नृभिः।सिमां पुरू नृषूतो अस्यान्वेऽसि प्रश्चधं तुर्वशे॥ ८.००४.०१ यत्- यदा। इन्द्र। त्वम्। प्राक्- प्राच्याम्। अपाक्- प्रतीच्याम्। उदक्- उदीच्याम्। न्यक्- नीच्याम्। नृभिः- मनुष्येः। हृयसे- आहृयसे। सिम- श्रेष्ठेति सायणः। प्रश्चं- प्रकर्षबलवन्। आनवे- स्तावके। णु स्ततौ। आभिमुख्येन नौति स्तौतीति आनवः। तुर्वशे- क्षिप्रकारिणि। पुरु- बहुधा। नृसूतः- निष्पन्नरसः। असि- भवसि॥१॥

यद्वा रुमे रुशमे श्यावेके कृप इन्द्रे माद्येसे सची।

कण्वासस्त्वा ब्रह्मभिः स्तोमवाहस् इन्द्रा यच्छन्त्या गहि॥ ८.००४.०२

यत्- यदा। रुमे- रोदनोपलक्षितदुःखनाशिनि। रोदनं मा भवित्विति रुमा। रुशमे-पापशमनकारिणि। रुं पापं शमयतीति रुशमः। श्यावके- अरुणे गितशीले वा। कृपे- कर्मण्ये। इन्द्र। सचा- सहैव। मादयसे- तृप्तो भविस। तदा। कण्वासः- मन्त्रविदः। स्तोमवाहसः-मन्त्रवाहकाः। इन्द्र। त्वा- त्वाम्। ब्रह्मभिः- मन्त्रेः। यच्छिन्ति- ददित। आ गिहि- आगच्छ॥२॥

यथा गौरो अपा कृतं तृष्युन्नेत्यवेरिणम्।

आपित्वे नः प्रिपत्वे त्यमा गिह् कण्वेषु सु सचा पिवं॥ ८.००४.०३

यथा। तृष्यन्- तृष्णायुक्तः। गौरः- कृष्णमृगः। इरिणम्- निस्तृणम्। अपा कृतम्- जलपूर्णं तटाकम्। अव एति- गच्छिति तथा। नः- अस्माकम्। आपित्वे- बान्धव्ये। प्रिपत्वे- प्राप्ते। तूयम्- क्षिप्रम्। आ गहि- आगच्छ। कण्वेषु- मन्त्रवित्सु। सचा- सहैव। सु- सुष्ठु। पिब- रसमनुभव॥३॥

मन्देन्तु त्वा मघवन्निन्द्रेन्देवो राधोदेयाय सुन्वते।

आमुष्या सोमेमपिबश्चम् सुतं ज्येष्टं तर्दधिषे सर्हः॥ ८.००४.०४

मघवन्- सम्पद्यक्त । इन्द्र- परमेश्वर । सुन्वते- रसिनिष्पादकाय । राधोदेयाय- संसिद्धिदानाय । इन्द्रवः- हृदयस्पिर्शिनः क्लेदनशीला रसाः। त्वा- त्वाम् । मन्दन्तु- तर्पयन्तु । चमूसुतम्- द्यावापृथिव्योर्निष्पन्नम् । ज्येष्ठम्- मुख्यम् । सोमम्- रसम् । आमुष्य- अपहृत्य । अपिबः- अनुभूतवान् । तत्- ताम् । सहः- शक्तिम् । दिधिषे- धारयिस ॥४॥

प्रचेके सहसा सही ब्भर्झ मन्युमोर्जसा। विश्वे त इन्द्र पृतनायवी यहाे नि वृक्षा ईव येमिरे॥ ८.००४.०५ सहसा- शक्तया। प्र- प्रकर्षेण। सहः- शत्र्विभिवम्। चक्रे- अकरोत्। ओजसा- बलेन। मन्युम्- कोधम्। बभ- बिभेद। यहाे- महात्मन्। इन्द्र- परमेश्वर। विश्वे- सर्वे। ते- अमी। पृतनायवः- त्वया सह युद्धकामाः शत्रवः। वृक्षा इव- तरव इव। नि येमिरे- स्तम्भितास्तिष्ठन्तीति भावः॥५॥

सहस्रेणेव सचते यवीयुधा यस्त आनुळुपेस्तुतिम्।

पुत्रं प्राविर्गं कृणुते सुवीर्यं दाृश्लोति नर्मउक्तिभिः॥ ८.००४.०६

यः। ते- तव। उपस्तुतिम्- मन्त्ररूपं स्तोत्रम्। आनट्- व्याप्नोति। सः। यवीयुधा- तरुणेन। सहस्रेणेव- प्रभूतेन। सचते- समवैति। यः। नमउक्तिभिः- प्रणामयुक्तस्तोत्रैः। दाश्नोति- तुभ्यं ददाति। दाश्च दाने। सः। प्रावर्गं- शत्रूणां वर्जीयतारम्। पुत्रम्। सुवीर्यं- शोभनपराक्रमे। कृणुते- कुरुते॥६॥

मा भेम मा श्रीमिष्मोग्रस्य सुख्ये तर्व। महत्ते वृष्णो अभिचक्ष्यं कृतं पश्येम तुर्वश्चं यदुम्॥ ८.००४.०७ उग्रस्य - उद्गूर्णस्य । तव - ते । सख्ये - मैत्र्याम् । मा । भेम - भीता वयम् । मा । श्रीमिष्म - श्रान्ता भवेम । ते - तव । वृष्णः - वर्षकं बलम् । महत् । अभिचक्ष्यम् - प्रख्यापनीयम् । कृतम् । तुर्वशम् - क्षिप्रकारिणम् । यदुम् - याज्ञिकम् । यजते इति यदुरिति शब्दकल्पद्रुमे । नियतं वा । यम उपरमे । पश्येम ॥७॥

सुव्यामनुं स्फिग्यं वावसे वृषा न दानो अस्य रोषति।

मध्वा सम्पृक्ताः सार्घेणं धेनवस्तूयमेहि द्रवा पिबं॥ ८.००४.०८

वृषा- वर्षक इन्द्रः। सव्यामनु स्फिग्यम्- सव्येन किटप्रदेशोपलिक्षितदेहैकदेशेन। वावसे- कृत्स्रं जगद्वस्ते। दानः- अवखण्डियता। दो अवखण्डिने। अस्य- इमम्। न। रोषिति- हिनिस्ति। सारघेण- मधुमिक्षकासम्बन्धिना। मध्वा- मधुना। सम्पृक्ताः- संयुक्ताः। रससंयुक्ता इति भावः। धेनवः- चिद्रश्मयः। एहि- तानायाहि। द्रव- द्रुतं सर। पिब- अनुभव॥८॥

अश्वी र्थी सुंरूप इद्गोमाँ इदिन्द्र ते सर्खा।

श<u>्वात्र</u>भाजा वर्यसा सच<u>ते</u> सद् चन्द्रो यति सुभामुपे॥ ८.००४.०९

अश्वी- प्राणतुरगयुक्तः। रथी- श्रोभनरंहणः। सुरूपः- सुन्दरः। गोमान्- तेजस्वी। इन्द्र-ईशनाधिदैवत। ते- तव। सखा- मित्रभूतः। श्वात्रभाजा- सम्पत्सम्भक्ता सोमः। वयसा- हव्येन। सचते- समवैति। सदा। चन्द्रः- आह्वादकरः। अथवा चन्द्रसम्बन्धी। सभाम्- देवयजनदेशम्। उप याति- आगच्छति॥९॥

ऋश्यो न तृष्यंत्रव्पानमा गिह् पिबा सोमं वशाँ अनु।

निमेघमानो मघवन्दिवेदिव ओजिष्ठं दिधषे सर्हः॥ ८.००४.१०

ऋश्यः- गौरः। न- इव। तृष्यन्- तृषितः। अवपानम्- रसम्। आ गहि- आगच्छ। वशान् अनु-यथाकामम्। सोमम्- रसम्। पिब- अनुभव। मघवन्- इन्द्र। निमेघमानः- वृष्ट्युदकानि अवाङ्मुखानि सिञ्चन्। दिवेदिवे- प्रतिदिनम्। ओजिष्ठम्- अतिशयेन तेजोयुक्तम्। सहः- बलम्। दिघेषे- धारयसि॥१०॥

अध्वेयों द्रावया त्वं सोमुमिन्द्रेः पिपासति।उपं नूनं युयुजे वृषंणा हरी आ चं जगाम वृत्रहा॥ ८.००४.११

अध्वर्यो- ध्वरिवरोधकर्मकाम । त्वम् । सोमम्- रसम् । द्रावय- द्रवणशीलं कुरु । इन्द्रः । पिपासित-पातुमनुभवितुमिच्छिति । नूनम्- निश्चयेन । वृषणा- वर्षकौ । हरी- प्राणाश्चौ । उप युयुजे-योजितवान् । वृत्रहा- आवरणबाधक इन्द्रः । च । आजगाम- आगतवान् ॥११ ॥

स्वयं चित्स मन्यते दार्शुरिर्जनो यत्रा सोमस्य तुम्पसि। इदं ते अन्नं युज्यं समुक्षितं तस्येहि प्र द्रवा पिबं॥ ८.००४.१२

यत्र । सोमस्य- सोमेन रसेन । तृम्पिस- तृप्यिस । सः । दाशुरिः- दायकः । जनः । स्वयम्- स्वतः । चित्- एव । मन्यते- त्वां मननं करोति । इदम्- अयम् । ते- तव । युज्यम्- सुयोजितः । अन्नम्- रसः । समुक्षितम्- आसिक्तः । तस्य- तम् । आ इहि- आगच्छ । प्र- प्रकर्षेण । द्रव- सर । पिब- अनुभव ॥१२ ॥

रथेष्ठायिष्वर्यवः सोमिमन्द्रीय सोतन। अधि ब्रध्नस्याद्रैयो वि चेक्षते सुन्वन्तौ दार्श्वध्वरम्॥ ८.००४.१३ अध्वर्यवः – ध्वरिवरोधकर्मकामाः। रथेष्ठाय – लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीकवाहनस्थाय। इन्द्राय - ईश्चनाधिदैवताय। सोमम् - रसम्। सोतन – निष्पाद्यत। ब्रध्नस्य - मूलस्य। अद्रयः - ग्रावाणः स्थैर्यप्रतीकाः। दाश्वध्वरम् - दातुर्यजमानस्य अध्वरसम्बन्धिनं सोमं रसम्। सुन्वन्तः - निष्पाद्यन्तः। वि चक्षते - विशेषेण प्रकाशन्ते ॥१३॥

उपे ब्रध्नं वावाता वृषेणा हरी इन्द्रंमपस् वक्षतः।

अर्वाञ्चं त्वा सप्तयोऽध्वरिश्रयो वहंन्तु सवनेदुपं॥ ८.००४.१४

ब्रध्नम्- आधारम् । उप वावाता- सम्भजन्तौ । वृषणा- वर्षकौ । हरी- प्राणाश्वौ । इन्द्रम् । अपसु-अस्माकं शोभनकर्मसु । वक्षतः- प्रापयतः । अर्वाञ्चम्- अस्मदिभमुखम् । त्वा- त्वाम् । सप्तयः-प्राणाश्वाः । अध्वरिश्रयः- यज्ञलक्ष्मीभूताः । सवना- सम्भजनानि । उप वहन्तु- प्रापयन्तु ॥१४ ॥

प्र पूषणं वृणीमहे युज्याय पुरूवसुम्।स शंक शिक्ष पुरुहूत नो धिया तुजे राये विमोचन॥ ८.००४.१५

पूषणम्- पोषकम्। पुरूवसुम्- मघवन्तम्। युज्याय- योगाय। प्र- प्रकर्षेण। वृणीमहे- वरणं कुर्मः। शक्र- शक्तिमन्। पुरुहूत- बहुभिः साहाय्यायाहूत। विमोचन- बन्धविमोचक। इन्द्र। धिया- बुद्ध्या। तुजे- वृत्रबाधनाय। राये- सम्पदे। नः- अस्मभ्यम्। शिक्ष- विद्यां देहि ॥१५॥

सं नः शिशीहि भुरिजौरिव क्षुरं रास्वं रायो विमोचन।

त्वे तन्नेः सुवेद्मुस्त्रियं वसु यं त्वं हिनोषि मर्त्यम्॥ ८.००४.१६

विमोचन- बन्धविमोचक । भुरिजोः- भुजयोः स्थितम् । क्षुरम् । इव । नः- अस्मान् । सम्- सम्यक् । शिशिहि- तीक्ष्णीकुरु । रायः- सम्पदः । रास्व- यच्छ । यम्- यां सम्पदम् । मर्त्यं- मनुष्यं प्रति । त्वम् । हिनोषि- प्रेरयसि । तत्- ताम् । सुवेदम्- शोभनज्ञानमयीम् । उस्रियम्- चिद्रिश्ममयीम् । वसु- सम्पदम् । नः- अस्माभिः प्राप्तव्याम् । त्वे- त्विय भवतु ॥१६ ॥

वेमि त्वा पूषत्रृञ्जसे वेमि स्तोतंव आघृणे। न तस्यं वेम्यरंणं हि तद्वेसो स्तुषे पुजाय साम्ने॥ ८.००४.१७ पूषन्- पोषक। त्वा- त्वाम्। ऋञ्जसे- प्रसाधियतुम्। वेमि- कामये। आघृणे- दीप्तिमन्। स्तोतवे- स्तोतुं कामये। वसो- शरण्य। स्तुषे- स्तोत्रे। पुजाय- दृढाय। साम्ने- समाधानयुक्ताय। सामगानयुक्ताय। तत्। तस्य- तादृशस्य भवतः। अरणम्- अरमणम्। न। वेमि- कामये। हि- खलु॥१७॥

परा गावो यवसं किचदाघृणे नित्यं रेक्णो अमर्त्य।

अस्माकं पूषन्नविता शिवो भव मंहिष्ठो वाजसातये॥ ८.००४.१८

कचित्- किस्मिश्चित्काले। आघृणे- दीप्तिमन्। गावः- धेनवश्चिद्रश्मयः। यवसम्- भौमभोगाय। परा- परा गच्छिन्ति। अमर्त्य- अमर। तत्। रेक्णः- गोरूपं रिश्मरूपं धनम्। नित्यमस्माकमस्तु। अस्माकम्- नः। पूषन्- पोषकः। अविता- रक्षकः। शिवः- मङ्गळः। वाजसातये- सद्गतिलाभाय। मंहिष्ठः- अतिशयेन दाता महनीयः। भव॥१८॥

स्थूरं राधः श्वताश्वं कुरुङ्गस्य दिविष्टिषु। राज्ञंस्त्वेषस्यं सुभगंस्य रातिषुं तुर्वशेष्वमन्महि॥ ८.००४.१९ दिविष्टिषु - दिव्येषणासु । कुरङ्गस्य - कुरङ्गतृष्णावत् जिज्ञासासम्पन्नस्य । त्वेषस्य - दीप्तस्य । सुभगस्य - सौभाग्यवतः । राज्ञः - स्वामिनः । रातिषु - दानेषु । तुर्वशेषु - क्षिप्रेषु । स्थूरम् - बृहतीम् । शताश्वम् - प्रभूतप्राणसम्पन्नाम् । राधः - संसिद्धिम् । अमन्महि - ज्ञातवन्तः ॥१९॥

धीिमः सातानि काण्वस्यं वाजिनः प्रियमेधैर्भिद्यंभिः। षृष्टिं सहस्रानु निर्मेजामजे निर्यूथानि गवामृषिः॥ ८.००४.२०

वाजिनः- सद्गतिमतः । काण्वस्य- मन्त्रविदः । अभिद्युभिः- दिव्यैः । प्रियमेधैः- प्रिययज्ञैः । सातानि-सम्भक्ताः सम्पदः । ऋषिः- अहं सूक्ष्मदर्शी । निर्मजाम्- शुद्धानाम् । गवाम्- धेनूनां चिद्रश्मीनाम् । षष्टिं सहस्रा- प्रभूतान् । यूथानि- सङ्घान् । धीभिः । अजे- अगच्छम् ॥२० ॥

वृक्षाश्चिन्मे अभिपित्वे अरारणुः।गां भेजन्त मेहनाश्चं भजन्त मेहना॥ ८.००४.२१

मे- मया। अभिपित्वे- धने अभिप्राप्ते सित। बृक्षाः- तरवः। चित्- अपि। अरारणुः- अशब्दयन्। मेहना- महनीयाम्। गाम्- धेनुं चिद्रिश्मम्। भजन्त- असेवन्त। मेहना- महनीयम्। अश्वम्-तुरगं प्राणम्। भजन्त ॥२१॥

